

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3575/2025
11.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Ирене Вуковић и Радославе Мађаров чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Видаковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство одбране – Војна пошта 6007 Панчево, коју заступа Војно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1815/25 од 06.08.2025. године, на седници одржаној 11.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1815/25 од 06.08.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1815/25 од 06.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1815/25 од 06.08.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жала тужене и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П1 16/24 од 28.03.2025. године, којом је делимично усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу по основу накнаде материјалне штете у виду измакле користи на име разлике између плате коју би примао и инвалидске пензије коју прима у периоду од 01.06.2020. до 31.05.2022. године исплати појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате ближе наведено овим ставом изреке (став први изреке), одбијен тужбени захтев за камату на појединачна месечна потраживања од 21-ог у месецу до досуђених 22-ог у месецу за претходни месец (став други изреке) и обавезана тужена да на име трошкова поступка исплати тужиоцу 282.697,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате (став трећи изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени

Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачења права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је накнада штете у виду разлике између инвалидске пензије коју тужилац прима и плате коју би остварио да је радио код тужене у периоду од 01.06.2020. до 31.05.2022.године, односно да није пензионисан услед обољења (посттрауматски стресни поремећај), узрокованог трауматичним догађајима везаним за службу туженог. Нижестепени судови су оценили да је тужбени захтев тужиоца основан пошто су на конкретно утврђено чињенично стање применили релевантне одредбе материјалног права, те по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене у смислу члана 404. став 1. ЗПП будући да се у овој парници не одступа од судске праксе и правних схватања у истој или битној сличној чињеничној и правној ситуацији као што је конкретна, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како из изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари поднета је дана 01.06.2022. године, а вредност побијаног дела потраживања је 240.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинском спору који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић